

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló” a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id uideam probamus libenter (Az állatok katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló” cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseltük. XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhoz, 1895. márczius 6-án.)

Előfizetési árak:
 Egész évre 12 kor., félévre 6 kor., negyedévre 3 kor.
 Egyes szám ára 10 fill.

Felelős szerkesztő:
BILKEI FERENC.

Megjelenik minden kedden, csütörtökön és szombaton este.
 Szerkesztőség és kiadó-hivatal: **Szent-István-tér 1.**
 Egyes számok kaphatók: a dohánytözsdekben.

Koronázásra.

Ott, hol a kereszténység szíve dobog, a vatikáni halmon, a galileai halász porladó csontjai felett, a szt. Péter templom aranyos kupolája alatt fonségesen ragyogó fényes ünnep van most: harangok zugása, százszáz évvel ezelőtől kezdve koronával megkoronázzák Simon Jónásnak, ki Péternek is mondatik, 264-ik törvényes utódját, Sarto Józsefet, a riesei földművesnek fiát.

XIII. Leó fáradt porhüvelyé visszatért a földbe, melyből vétetett, de lelkét, azt az izzó lelket, mely milliók agyában gyújtott világosságot, milliók szívében árasztott szét meleget, mint a prófeta, úgy ő is örökül hagyta utódjának. Pecci meghalt, de a pápa halhatatlan és örök, mint a hogy halhatatlan és örök az igazság, melynek letéteményese: még a pokol kapui sem vesznek erőt rajta.

Jó nekünk, ha ezt az igazságot minél inkább öntudatunkra hozzuk. Látna az ellenséges irányzatok ezereit, hányan dobják el közülünk a fegyvert, gyáván meglapulva, valóságos hullók; egyegy hangzatos frázis hány katolikus utat le lábáról, hogy többé föl se keljen? Pedig hát az egyház is, a pápa is halhatatlan. Ne féltsétek az egyház jövőjét, ne busuliatok

a pápaság sorsa miatt! Ne higgyétek, hogy lesz idő, mikor Krisztus igazai eltűnnek a földszínéről, mint Liebknecht, az egyik modern prófeta próbálgatja jövődőlnei, így szólván: Nem messze van, a mikor lomtárba kerül, a mi most elhitetni akarja az emberekkel, hogy e világon kívül jobb világ is van a csillagos égboltozat felett. Nincs igaza. Eg és föld elmúlnak, de a Mester szavai el nem múlnak. Koronák, felfuvalkodott hatalmak, meg nem döntetőknek látszó birodalmak, sziporkázó eszmék, hencegő tudományok rendszerek, mind, mind, mit emberi agy kigondolt, vérrel és verejtékekkel összehordott, szétesik s elmerül az idők tengerében, elboritva a hullámoktól, melyeknek mindegyike századokat hordoz magában — csak a galileai halász hajója halad biztosan, néha tán lassan, de hiszen a ki örökké él, az ráér; mit féltek hát kicsiny hittek?

És ez a halhatatlan valóság nem valami elvont, meg nem fogható, tollunk messzefekvő, nekünk idegen formában van a világba állítva hanem egy fehérhajú agastyán alakjában ki a jelennek él, közöttünk él, közöttünk hisz, szeret, remél! A halhatatlanság itteni vonása pápaság arcán, de a mellett aztán teljesen emberi, értünk, miattunk, nekünk adatott, velünk élő és érző valóság. Hivatása ugyanaz, mint a mit az isteni Megváltó gyakorolt,

kiról írva van: Körüljárt jöttéven és gyógyítván.

Mikor volt nagyobb szüksége az emberiségnek erre a biztos kezű orvosra, erre az irgalmas szamaritánusra, ki arcan az örök élet tartójával, kezében a gyógyulás olajával áll az emberi nyomorúság fekete tengere felett?!

Ha megcsináljuk e kor diagnózisát, mindenki, a ki gondolkodni tud, igazat ad XIII. Leonak abban, hogy két nagy bajunk van: egyik a hitetlenség, másik a tömegnyomor, a pauperizmus.

Beteg az emberek lelke, sivár és üres, nincs bennük élet. Villanyvasutakon járnak, telefonon beszélnek, minden lépésnél kinálkozik az élet élvezete, és mégis azt vallják, hogy nem érdemes élni. Bizony nem érdemes, mert a ki beteg, azt a világ minden komfortja sem képes kielégíteni. Mi kell tehát? Mi az, a mi képes lesz galvanizálni a XX. század üres szívét, fájós fejű gyermekeit, hogy eleterő áradjon szét tagjaiban s az élet öröme újra felcsillanjon a most blazirt tekintetekben? Nem a filozofálás, hanem a tapasztalat a maga közvetlen, minden ellentmondást leütő bizonyosságával adja meg a feleletet, hogy hit kell az emberiségnek, örök remény, az Isten országa, mely bennünk legyen, ez kell nekünk. Tizenkilenc század áll jól érte, hogy az evangelium még senkit sem

A FEJÉRMEGYEI NAPLÓ TÁRCÁJA.

Hét országon keresztül.

Üti emlékek.

Bejártam hetedhét országot egész az óceánig; láttam félőtas talánt, beteg franciát, örült spanyolt; láttam egy darabot a legsötétebb Afrikából nappali világításban; bántultam a művészet csodás alkotásait, a nagy természet milliószorta csodálatosabb szépségeit — s most ismét itthon vagyok a te kedves határaid között szép magyar hazám s hálát adok a mindenható Istennek, a ki visszavezérelt az édes magyar földre.

Itthon lenni! Most érzem csak, hogy mily kellemes az érzés, mely e szóra megdobogtatja szívemet. Pedig mily szép volt az idegenben is! Azok az egetverő hatalmas sziklák, melyeknek ölükbé ül a felleg, hogy kőborlásai után kipihenje magát, havas ezüstfűhő fejjükkel mily hódoló tiszteletet erőszakolnak ki belőlünk; az erdőalkotta panorámák, a virágok utólrhetetlen színpompája; a tenger imponáló ereje, mely megremegtetni szívünket, szelidsége, mely ölebe hi; a zagyva embertömeg, szokásai, erkölcsi, tudásuk hatalma, erejük gyengesége, alkotásaik szépsége, mely századok és ezredekkel előtt jött létre s ma is a csodálkozás felkiáltását varázsolja ajkainkra — mindez eltörpül, szines, tarka álommá, édes feledhetlen emlékké válik szemünk előtt s önkéntelenül fakasztja szívünkben a szót: *Minde-niit jó, de legjobb itthon.*

De nem elmélkedem tovább. Leírni akarom azt, a mit láttam. Tudom, érzem, hogy az önzés

beszél belőlem. Át akarom újra élni, végig akarom újra álmódni itt az íróasztal mellett mindazt, a mit öt hosszú hét alatt láttam, tapasztaltam, a mi a lelkeembe markolt. Ne féljen senki, hogy Baedeker urnak kívánok másolójá lenni. Azt az urat nincs szerencsém közelebből ismerni. Hangulat szerint beszéltek, úgy, a mint az én lelke-met érintette, s úgy, hogy olvasóim lelkében is hűséges visszhangot keltsék általa. Ezért kérem olvasóimat, legyenek türelmemmel, ha talán hosszabb időre talánám igénybe venni ezt a rovatot, a hol egyébként a könnyebb és rövidebb iktáztatni szórakoztatásra szoktunk alkalmazni.

*

Azt — úgy hiszem — mindenki tudja, hogy utunk tervezője, a spanyol földre csábítónk Székesfehérvár egyik országos birre emelkedett kitűnősége: Faludi Miksa dr., a kereskedelmi akadémiá igazgatója volt, a ki félesztendő óta tartotta szemünk elé a spanyolországi utazás minden képzelhető és képzelhetetlen kellemeit s addig csábított, míg vele együtt harmincan engedünk kiserítő szavának. A jó és gonosz a tudás vágyától ösztökélve július 3-án este a székesfehérvári pályaudvaron gyülekeztek, hogy kánikula előtt spanyol utra szájuk magunkat.

Társaságunk nagyrészt a tanári katedrát, az iskola porát akarta minél alaposabban elfelejteni öt hosszú hétre. Kivülünk a fiskálisok nyomták legnagyobb számmal a latot.

Az indulás péntek estére esett. Ha valakinek talán kételyei volnának a pénteki nap feltétlen becsületességé, szerencsés, vagy szerencsétlen volta iránt, azt sietek megnyugtanni, hogy a péntek dacára egész utazásunk alatt nem történt ve-

lünk semmi olyan, a mit egy-egy hangosabb vagy kevésbé hangos disputával ki ne egyenlítettünk volna. Híd nem szakadt le, hajó föl nem fordult, a tenger pedig — igaz, hogy némelykor gorombán — de elnyelés helyett kildított bennünket a partra. Meg nem bicskáltak bennünket, — még az arabok sem, pedig a legsötétebb afrikába is bekukkantottunk — pénzünket se vesztettük el, hanem elfogyott, meg nem halt, sőt csak meg sem betegedett közülünk senki. Sőt az idő is bántulatosan udvarias volt irántunk. Rekenő meleg helyett langy esők verték el előttünk az utca porát. Talán legmelegebb volt az idő Lourdesban, de mégis oly előzékeny, hogy ebéd és vacsora alatt, valamint éjjeli álmunk idején sűrű zápor igyekezett lehűteni a júliusi forróságot. Spanyolország közepén, Cordoba táján 40° körül lebegett a hőmérő, de vasuton egy kis léghuzammal, no meg a mi velejár, némi fűszaggalással, könnyű az ilyesmit ellensúlyozni. Schwajzban azonban, midőn a havasok pompájában akartunk gyönyörködni, a felhők előzékenyen félrevonultak, hogy kíváncsi szemünk gyönyörködésének csak egy percre se vessenek gátot.

Büszkén dühögött be július 3-án az esti vonat, mely gyarló porhüvelyünket az osztrák határszél felé volt szállítandó. Két kocsi áll rendelkezésünkre, a melyekbe kísérve az itthonmaradtak sűrű könnyhullásaitól, kényelmesen elhelyezkedtünk. A kassai főgimnázium bokros-érdemű direktora néhány üveg jófajta fehérvári vinkót állított ki közpördál, a mi hamarosan oly vidámságot rögtönzött közöttünk, hogy jökevünk viharja tuharsogta a gőzkocsi zakatolását. Szinte elfelejtettünk aludni s csak a hajnal csendje halotta egyik-másik ellágyult magyar nyugtalan szuszogását ami testvérek közt hortyogásnak beültet

Mai lapunk 4 oldal.

osalt meg, s a ki belőle akarta szívni az élet lelkét, az nem távozott szomszárán.

Életet, bensőséget, megelegedést, halhatatlan reménységet dinamogépek nem produkálhatnak. Az Isten országa s így a boldogság mindezeket tul fekszik: benetek van.

Ezért köszöntjük lelkünk rajongó szeretetével hitünk s örök reményeink uj főpapját, a népek nagy tanítómesterét, ki megtanítja majd a világot élni; ő az, ki ha mindenki megfogyaokzik is a hitben, meg nem fogyatkozik, kezében az evangélium, a minden népek számára hozott „jó hír”, hogy megerősítse a hitben gyöngye atyjafiait.

Másik nagy bajunk, a szocialis nyomorúság Százmilliók jalkiáltása hangzik. Az elnyomott, kizsárolt, állattá süllyesztett munkások milliói várják a megváltás óráját, hogy ők is élvezhessék az Isten adományait.

Ki lesz az, ki megviszi a szabadság uj evangéliumát az elnyomott testvéreknek, kik most kisajolt vérről s verejtékről fizetnek a nagy Molochnak, a liberális nemzetgazdaságoknak? Ki lehetne más, mint a „testvérek egyháza”, s benne az első testvér, a riesei földművesü.

Valóban, most vagy soha! Az egyháznak ki kell táni kapuit, hogy bevonuljon rajta a népmilliókat megváltó keresztény demokrácia. Ne féljünk tőle! Eleget kacérkodtunk a hatalommal, örüljünk, hogy szabadulhatunk tőle!

Szívem boldogságában adok hátát az Istennek, hogy XIII. Leó örökébe hatalmas kezével egy szegénysorból nőtt férfit emelt föl. Ugy érzem, hogy ő van hivatva arra, hogy átérezze a jogokból kizárt, páriákká süllyesztett testvérek nyomorát; ő az, a kinek lelkéből viszhangon vált ki az elnyomottak jajszava s a kinek szívében égő fájdalomra s könyörülő szeretetű olvadnak át a népmilliók könnyei.

A napusárg már a steyeri hegyek csucsait is megmászta, mikor szempilláinkat föltámogattuk.

— Fölkelni urak! nagyszerű a vidék — kiáltotta valamelyik jökédvü magyar.

Keserves ásitás volt rá a felelet. Kít érdekel a vidék színe és illata, mikor az atom ólom-szárnnyakkal nehezkedik a szempillákra, mikor a szomszédja oldalrugásai, meg a kényelmetlen fekvés miatt nyíllalik az oldala. Kormos arccal, kémenypróhoz illő kacsókkal az állomásokon részletekben megmosdottunk s csakhamar a vidék élvezésébe merültünk.

Ha százszor látta valaki a karinthiai bércek festői változatosságát, százegyszer ujra gyönyörűséget talál bennük. Az üde zöld szín, a mely fenyvesek, virágillattól terhes rétek alakjában betakarja a rideg köveket, mögöttük szikla-óriások merednek az ég felé, élet nincs rajtuk, letépi a vihar, legfeljebb a hó villog elő szakadékaikból. A vonat minden erejét megfeszítve küzd föl magát az emelkedő uton, erősen pöfög, szinte látszik rajta, hogy nehezzre esik a nagy munka. Egy-egy kis állomásnál nagyokat sikolt, amelyet százszorosan ver vissza a bércek sziklafala, míg valamelyik csermely vagy vizesés csobogó vizébe full. A terjedelmes tiroli faházak kényelmesen pihennek a hegyek oldalában. Nagy kalapu tiroli asszonyok vigan petreincézik a szénát, a dús mezőben lelegesű tehének kolomp-szava hallik be hozzánk, a kik elfeledve a mulat, nem gondolva a jövővel, a jelen szépségét élvezzük. Már 1500 mtr. magasságban járunk, midőn elérjük a bájos Tobiachot, a hegyek legmagasabb pontját, mely mögött mogorván áll

Ezekkel az érzelmekkel tesszük le küzdelmeink lobogóját az uj pápa lábához, hogy megáldja azt. Az egyház és a pápaság halhatatlanságába vetett rendületlen hittel akarunk az ő áldásával tovább is küzdeni Krisztusért s az elnyomott testvéreikért.

Stefanus.

UJDONSÁGOK.

— A pápaválasztás híre Aicsuthon. Aicsuthon József főherceg családja körében nagy örömet kellett a pápaválasztás eredményének híre, hogy van az Egyháznak látható feje! F. hó 5-én, midőn hírül jött az uj pápa megválasztása, délebben az udvari kápolna összes harangjai meghuriztattak s ágyulövésnek hirdették az egész vidéknek a nagy katolikus család örömet.

— Katonai szemle. Lobkovitz Rudolf herceg tábornagya, hadtestparancsnok tegnap Székesfehérvárra érkezett s a közös hadsereg helyben állomásozó csapatai felett ma szemlét tartott.

— Kormányválság (?) Ugy látszik, hogy Khuen-Hédervárynak csak pünkösdi királyság volt a miniszerelnökség. Egyértelmű a vélemény, a melyet a kormánypartii lapok is vallanak most már, hogy a kormányelnök ischl-i utja egyszersmind a Khuen-Héderváry miniszerium bukását is jelenti.

Megunta a sikertelen küzdelmet, a sok gyálzkodást s pihenni kíván. De hiszen ezt előre is láthatta volna. Ha Széll Kálmán nem tudott boldogulni az ellenzékkel, hogyan boldoguljon Héderváry, a kit a személyeért senki szeretni nem tudott. A politika pedig, a melyet eddig képviselt, gyűlöletessé vált a nemzet előtt.

A rendszer büqös itt és nem egyéb. A rendszer, a mely Tisza Kálmán óta egyesek önző hasznáért szitta piócamódra a nemzet testét, a rendszer, mely eladta a nemzetet jogaival felfelé és meggyálázta legszentebb érzelmeivel lefelé.

Nem Héderváry-féle emberek kellene ennek a hazának, hanem nemzetünket és jogait önzetlenül szerető hazafiak, a kik visszaállítják a régi

erkölcsöt, a régi becsületet előbb ott fenn, a parlamentben, a miniszeri szivekben, a kik nem riadnak vissza az Augias istállójának kítakarításától. A kik nyugodt lélekkel tekinthetnek a maguk munkájára és nyugodt lélekkel követelhetik a tisztaságot az alsóbbi rétegekben.

Adjátok vissza Magyarországnak régi keresztény erkölcsseit, s akkor nem kell pirulnunk a külföld előtt a panamák miatt.

— Köszönetnyilvánítás. Istenben boldogult Göbel János György igazgató ur gyászoló családjá, az elhunyt halálos ágán kifejezett akarata szerint 200 koronát volt kegyes Dr. Kuthy József kir. főigazgató ur által a jót. nöegylet céljaira kezeimhez jttatni. — Fogadja a mélyen sújtott család leghálásabb köszönetemet kegyes adományáért s legyen áldott a szegények elköltözött jötevőjének emlékére. Szögyény-Marich Julia a jótékony nöegylet védnöke.

— Ezüst mennyegző. Ettyeken e hó 6-án szép családi ünnepej folyt le, az ottanitakarék-pénztár ügyelőjének Zimbál Ferencnek házában, amelyben e napon ünnepezték a családú és áluott jószágú neje Scheirich Katalin boldog házasságuknak 25-ik évfordulóját. Délelőtt 9 óraker helybeli papnöveldei aligazgatók. Mise után volt a családházban az ünnepelek üdvözlése, a melyet Scheirich Antal pápai kamarás kezdett meg egy szép, az összes jelenvoitakat melyen megindító ünnepi beszéddel. Az érdeklődők nagy száma mutatta azt a nagy szeretetet és becsütést, melyben a községnek ez a derék, rokonszenves családjá nemcsak Ettyeken, de a távoli vidéken is részesül. Este a jubiliás családnál ünnepi vacsora volt, melyen vagy negyvenen vettek részt s a melyen az ünnepi fölköszöntők egész sora éltette az ünnepeleket.

— Esküvő. Homolay Endre pénzügyi tisztviselő ma d. e. 11 óraker vezette oltárhoz a székesegyházban Liszt Ferenc rendőrbiztos szép és kedves nevelt leányát, Peresztegi Karolint. Az uj pára K. Horváth István belvárosi plebános adta az egyház áldását. Násznagyk voltak Liszt Ferenc rendőrbiztos és Mirkva János pénzügyi tisztviselő.

ört a több mint 3000 méter magas Kristályhegy, a Monte-Cristallo.

De im! hova száguld velem az emlékezet gyors taligája. Ring a lelkem a látott vidékek pompáján. A vidék szépségét akarom gyenge erővel pingálgatni, pedig jól tudom, hogy egy szép vidék lepingálása hasonlít ahhoz, a mikor valaki egy nagy ebéd kellemét kívánja egy éhes emberrel elméletileg megismertetni. A szép vidék is ugy és akkor szép csak, ha a magunk szemével látjuk, a leírás csak csempé tükör, mely híven sohasem képes a valót visszavarázsolni. De meg — hogy egészen hű legyen az igazsághoz — magunk is kezdjük érezni, hogy nem csak szép vidékből él az ember s a vidék gyönyörűségei között sürűn pislogtunk utidirektorunk felé, mikor mondja már a boldogító igent, mely a Puszterthal után a leveses tál felé vezényel bennünket. Franzensfestben, az osztrákok nagy erődítvényének árnyékában ezt is elértük.

Innen délnek indultunk Olaszország felé. A táj változatos. Egrészről hatalmas sziklák merednek az ég felé, a másikon termékeny szőlőkertek lugosokat képeznek. Itt egy folyó zuhog tova, keresve az utat, mely a tenger felé irányítja, ott kecskenyáj lelegesűk. Vonatunk lejtőn rohog lefelé. Délután 4 óra tájban egy kis vicinálisra ülünk, hogy pihenő helyünkre, Rivába jussunk a Garda-tó partjára. Külföldön járó ember ritkán talál változatosabb vidéket, vadregényesebb, jobban mondva vadabb helyet, mint a melyen vonatunk kanyarog. Mintha óriások dobálták volna a hatalmas sziklákat egymás hátára, oly regényes összevisszaságban torlódnak össze s mintha megakarának bámulni, egymás hátán

keresztül néznek pöfögő vonatunkra, a mely apró sikátorokon kanyarog lefelé.

— Arco! kiáltja valaki.

Minden szem odatekint, midőn a sziklák ölen, egy kis város villatömege tűnik szemünk elé. Az osztrákok és magyarok kedves töl tartózkodási helye ez, a hó a tüdőbetegek sohasem érzik a tél szigorúságát, a hol január havában is a szabad ég alatt ihatja meg az ember a fekete kávéját. Citrom- és narancs-erdők díszlenek, kedves illatukkal betöltve a pompás helyet. A hegyek ört állannak mögötte s mint egy óriási spanyolfal védik a rohanó szellők és viharok hideg áradata ellen. Dűledező régi várak elmélkednek a mult dicsősége felett, a mikor fegyverzörgető hadaknak nyújtottak biztos menhelyet s daliákat, nem pedig köhécselő, szárazmellű modern embert fogadtak árnyaikba.

Arco közvetlen közelében, szinte összeépítve vele fekszik Riva, a melyet a hosszú utazástól elgyötörve ugyancsak örömmel fogadtunk.

Szállodánk, a Hotel du Lac, épen a bájos tó partjára tekint. Hatalmas kertjén keresztülmenve a tó tiszta tükre ajánlja magát, hogy habjaiba merüljünk. Ki kérethetné magát az ily szíveség ellenében? Félóra mulva már ott lubickoltunk s elfelejtettük a 24 órai vonatzakatolást s örültünk a jelennek. Csakhamar kitapasztaltuk, hogy a közeli sziklafalak mily pompás visszhanggal gyönyörködtetnek. S ha a taliánok nem mondták, visszhangoztattuk a hegyekkel szép magyar hazánk éltetését.

Bilkei Ferenc.

— **Az uhlánus-erzed löversenye.** A cs. és kir. 12-ik (Báró Bothner) uhlánus-erzed f. hó 9-én (vasárnap) d. u. fél 3 órakor a táci ut közelében (Schwarz-féle bérletföldeken) löversenyt rendez. A löverseny után a honvédenekar a Magyar Király szálloda kertjé udvarában fog játszani.

A löverseny sorozata:

Bírák: Herceg Lobkovitz Rudolf hadtestparancsnok, Gaudernack József honvédkerületi parancsnok, Gróf Attems Mór altábornagy, Jámborffy Kálmán ezredes, Arnótfalvi István ezredes, Koller Viktor ezredes, Matic Henrik ezredes, Schilling János őrnagy, Mayer Emil őrnagy, Gróf Széchenyi Viktor tart. főhadnagy. Pályafelügyelők: Szij Sándor százados, Götz Imre főhadnagy. Indító: Mykulik Zsigmond százados. Mázsaló: Courard Vilmos főhadnagy. Bizottság: Mayer Emil őrnagy, Gróf Wimpffen Ferenc százados, Rudolf Frigyes százados, Frölich Miksa százados, Oreskovic Vilmos főhadnagy.

I. Akadályverseny. Tisztek és hadapródok számára. Szolgálati lovakon. A tiszteletdíjakat adják: Matic Henrik ezredes, Gróf Merán Ferenc százados és a tisztikar.

1. Nairz Frigyes főh. Triumph, (fehér-kék.)
2. Lovag Zagorsky Gyula főh. Rampolla, (fekete zöld pettyekkel.)
3. Bartelmus Frigyes hadn. Albion, (fehér zöld.)
4. Zoller Károly száz. Baltazzi, (kék-vörös.)
5. Lovag Frölich Miks. száz. Aurélie (bordó-vörös.)
6. Woche Lajos főh. Türkin. (fehér.)
7. Báró Tunkl János főh. Slava. (világoskék.)
8. Gróf Vojkffy Hubert izsth. Abikik, (kék-fehér.)

9. Mészáros Ervin hadn. Bonaparte. (sötétkék.)

II. Akadályverseny. Uhlánusok részére. Pénzdíjak: 40, 30, 20 és 10 korona.

III. Akadályverseny. Tisztek és hadapródok részére. Saját lovaikon. A tiszteletdíjakat adják: az ezred tisztikar női családtagjai, Gaudernack József alt., és Csizsár István főh.

1. Pollet János száz. Tobi (zöld.)
2. Cindro Miklós hadn. Viola. (kék.)
3. Matic Henrik ezr. Taskony. (zöld.)
4. U. a. Nemzet. (zöld.)
5. Lovag Zagorsky Gyula főh. Ombra. (fekete zöld pettyekkel.)
6. Nairz Frigyes főh. Notkung. (fehér-kék.)
7. Gróf Wimpffen Ferenc százados Mimos. (vörös-fehér.)
8. Gróf Merán Ferenc száz. Bán. (vörös.)
9. Báró Tunkl János főhadnagy. Primás. (világos-kék.)
10. Gróf Vojkffy Hubert izsth. Horette. (kék-fehér.)

11. Götz Imre főhadnagy Iván. (fehér.)

12. Báró Pouthon Lajos százados. Snob. (kék-vörös.)

13. Herceg Lichtenstein Alfréd főh. Brady. (kék.)

14. Lovag Frölich Miksa százados Olga. (bordó-vörös.)

15. Woche Lajos főh. Birócsce (fehér.)

16. Schilling János őrn. Mister Black. (bordó-vörös.)

17. Ugyanaz Goliath. (bordó-vörös.)

18. Oreskovic Vilmos főh. Dolly. (kék, vörös csikkal.)

19. Mészáros Ervin hadnagy. Tündér. (világos kék.)

20. Báró Rodich Antal százados Dundee. (kék-vörös.)

21. U. a. Labanc. (kék-vörös.)

22. Lovag Uleniecki Alfréd hadn. Sárkány. (sárga.)

23. Mykulik Zsigmond száz. Mariska. (fehér.)

24. Rudolf Frigyes száz. Viola. (vörös-fehér.)

25. Belfanti Lajos főh. Reh. (világoskék.)

26. Zrodowski Ferenc hadn. Benjamin. (zöld, vörös pettyekkel.)

IV. Akadályverseny. Uhlánus alisztek részére. Pénzdíjak: 40, 30, 20 és 10 korona.

E. Vadászverseny. Tisztek és hadapródok részére. Szolgálati lovakon. A tiszteletdíjakat adják: az ezredtulajdonos Báró Bothner Vilmos lov. táb., Gróf Attems Mór alt. és Gróf Thurn-Valassasina Ernő száz.

1. Lovag Uleniecki Alfréd hadn. Traum. (sárga.)
2. Cindro Miklós hadn. Tanaerka. (kék.)
3. Báró Rodich Antal száz. Aden. (kék-vörös.)
4. Alexandrowitz Arnold. had. Bajazzó. (sárga-kék.)
5. Oreskovic Vilmos főh. Sonnanbula, (kék vörös csikkokkal.)
6. Gróf Salburg Manó hadn. Bábolina. (vörös, fehér csikkokkal.)
7. Herceg Lichtenstein Alfréd főh. Truppiet. (kék-vörös.)
8. Götz Imre főh. Theseus. (fehér.)
9. Báró Nyáry Antal főh. Trophäe. (fehér.)
10. Zrodowski Ferenc hadn. Onofrio, (zöld, vörös pettyekkel.)

VI. Akadályverseny. Régebb szolgálata alisztek részére. Pénzdíjak: 50, 35 és 20 k.

VII. Akadályverseny. Tisztek és hadapródok részére. Saját lovaikon. A tiszteletdíjakat adják: Herceg Lobkovitz Rudolf hadtestparancsnok, Koller Viktor ezredes, Herceg Lichtenstein Alajos százados és gróf Wurmbrandt-Stuppach Károly százados.

1. Schilling János őrn. Theja (rózsaszín.)
2. U. a. Apropos. (rózsaszín.)
3. Pollet János száz. Dandár. (zöld.)
4. Nairz Frigyes főh. Adrienne. (fehér-kék.)
5. Mayer Emil száz. Palmerston. (rózsasz.)
6. Gróf Wimpffen Ferenc száz. Good-luck. (vörös-fehér.)
7. Lovag Zagorsky Gyula főh. Simplon. (fekete, zöld pettyekkel.)
8. Matic Henrik ezr. Fecske. (zöld.)
9. Gróf Merán Ferenc száz. Szemes. (vörös.)
10. Bartelmus Frigyes hadn. Barbara. (fehér-zöld.)
11. Báró Tunkl János főh. Zirc. (világoskék.)
12. Báró Puthon Lajos száz. Teretvér (kék-vörös.)
13. U. a. Messenger-boy. (kék-vörös.)
14. Herceg Lichtenstein Alfréd főh. Schnorrer. (kék-vörös.)
15. Oreskovic Vilmos főh. Reblaus. (vörös, kék csikkokkal.)
16. Gróf Salburg Manó hadn. Carlinchen. (vörös, fehér csikkokkal.)
17. Mykulik Zsigmond száz. Parduvine. (fehér.)
18. Lovag Frölich Miksa száz. Parodie. (bordó-vörös.)
19. Alexandrowitz Arnold hadn. Lelkem. (sárga-kék.)
20. U. a. Longert (sárga-kék.)
21. Rudolf Frigyes száz. Tanagra. (vörös-fehér.)
22. Báró Cornaro Pál száz. Jammersfetzen. (fekete-sárga.)
23. Báró Rodich Antal százados. Labanc. (kék-vörös.)

— **Szimultán sakkestély.** A székesfehérvári sakközöség szerdán vagyis folyó hó 12-iki délután 5 órára Fleischmann Leo ur által tartandó szimultán játéka a sakkör helyiségében az „Othón” kávéházba meghívja az: *Elnökség.*

— **Látványosság az égen.** Néhány nap mulva az a ritka eset fog bekövetkezni, hogy néhány éjszaka látható lesz az öt főbolygó, melyek különben szabad szemmel nem láthatók. A ritka tünemény a hó végéig tart. Már huzamosabb idő óta látható a Vénusz, mely közvetlenül naplemente után lép ki az esthomályból és most, miután a hó 13-án legnagyobb fényét éri el, nappal is látszik. Szintén régóta látható a Mars, melyet vörös fényéről lehet fölismerni és a Szűz csillagképétől balra a Mérleg felé halad. A harmadik a gyorsan vándorló Merkúr, mely a Venusztól jobbra, vele egy magasságban áll, épen olyan fehér, de sokkal gyöngyebb fényű. Ha tekintetünket onnan délnyugotról kissé délkelet felé fordítjuk, akkor ott a sötétség beálltától kezdve megtájtjuk a Szaturnusz, mely a Bak csillagképe két fűcsillagának meghosszabbított vonalában fénylik. Kevésbé 9 óra után kel fel a kelet-délkeleti égen a fényéről könnyen fölismerhető Jupiter, a Vízöntő és a Halak csillagképe között. Különösen éles szemek a Mars alatt balra a hatodik főplanetát, az Uranusz is fölfeledehetik.

— **A m. kir. államvasutak igazgatóságától** vett értesítés szerint a magyar királyi államvasutak, valanint a kassa-oderbergi vasut magyar

vonalainak összes állomásairól — az üzemiükben álló helyi érdekű vasutak állomásainak és a szomszédos forgalomnak kizárásával — mind a három kocsiosztályra nézve ugy a gyors, mint a személyvonatokon Budapestre mintegy 30 százalékkal mérsékelt áru menettérti jegyek adatnak ki. Ezen menettérti jegyek folyó évi augusztus hó 16—20. napjain — az utóbbi napon azonban csak a reggeli órákban — valamennyi személyszállító vonathoz (expresszvonatok kivételével) foglalat kiadati. A menettérti jegyek 5 napig érvényesek, oly módon, hogy a kiadás napját első napnak számítva, a visszautazást legkésőbb az 5. nap éjféli előtt meg kell kezdeni, megjegyezvén azonban, hogy a visszautazás legkorábban csak augusztus hó 20-án délután történhetik, korábbi visszautazás esetén a jegyek érvénytelenek. Utmegszakításnak nem menet, sem jövevőket nincsen helye. Gyermekre külön kedvezmény nem engedélyeztetik.

— **Gyilkos férj.** F. hó 6-án életet oltott ki id. Zugar István inotai lakos, a saját feleségének életét oltotta ki. Hogy miért tette ezt, legelőször valóságában így indokolja: „Nőmmel Jenei Juliánával három hónap óta napszámba jártunk Vajda János cséplőgépe mellé s az idő alatt boldogult nőm sokszor szemembe mondta, hogy én nem tudok neki kenyeret keresni, ő neki is kell folyton napszámoznia. Mai nap délelőttjén 1 órakor, a midőn Vajda János udvarán a polyvát a padlásra raktuk, ismét hevesen kikelt ellenem, mire én megfélekedvén magamról feldult lelki állapotomban a kezemből levő fa-vellát feljéle dobtam, s oly szerencsétlenül érte, hogy rövid idő alatt meghalt.” Az eset a hatóságánál bejelentvén, a vizsgálóbíró a tettest letartóztatta.

— **Pörül járt inas.** Schlammdinger Antal vaskereskedő tanonca ma délelben Szabó Ignác fuvaros kocsijáról levette az ostort. Szabó ezt észrehevén az ostort visszavette, a gyereket pedig alaposan elverte, sőt verés közben még a fejét is beütötte.

— **Leégett asztalosműhely.** Tegnap d. u. 4 óra tájban a Selyem utcában süri füstfelleg hirdette, hogy a veszedelmes vörös kakas tanyát ütött valamelyik házban. A füstfelleg nem csalt, mert Vastag Györgyné Selyem u. 12. sz. házában egy asztalosműhelynek használt faalkotmány bontult lángokba s el is hamvadt Gulik Károly asztalos mester szerzásaival s néhány munkában levő butoradaraball együtt. A szomszédos Selyem utcai iskolánál nem lévén otthon senki, a tűzjelzés s a tűzoltók érkezése is kissé későn történt s a kogatás is csak jóval a tűz keletkezése után hirdette a tűzveszedelmet. A lokalizálás még így is kitünően sikerült, mert bár a faalkotmányt megmenteni nem lehetett, a tűz tovatyerjedését csakhamar megállították. Vastag Jánosné kára 200 korona, Gliké 500 k. ez azonban biztosítás folytán részben megtérül. A szomszédos Császár József házában is esett némi kár, mert egy épületrész mintegy 500 korona értékben leégett. Biztosítva ez sem volt. A tűz keletkezésére vonatkozólag eddig biztos adat nincs.

— **Bicsak és revolver.** Liszi István selyemutcai lakos kömiveslegény csütörtökön éjjel 11 óra tájban találkoztott régi ellenlábásával, Nott Gáspár villanyos szerelővel. Liszi csakhamar bicskával kezdte a harcot, mire Nott revolverrel válaszolt. Idejekorán, mert még a harc kezdetén lépett közbe egy mérsáros legény, a ki vasmárokkal békét teremtett. Liszi azonban mindenáron ki akarta tölteni boszuját, s újra megtámadta Nottot s hogy barátai jóindulatának újabb kifejezést adjon a jövendőre újabb elverését helyezte kilátásba.

— **Baleset a cséplőgép mellett.** Grünfeld Ignác velegi földbirtokos pusztáján javában folyik a cséplés. A cséplőgép mellett volt alkalmazva Bodai Dániel napszámos is, a ki munka közben oly szerencsétlenül esett a gép kerékei közé, hogy lábát törte. Beszállították a Szent-György kórházba.

— **Jó tanács.** Mindazoknak, kik pázsított akarnak létesíteni, ajánljuk, hogy szeressék be Mauthner Ödön csász. és kir. udvari magkeskedéséből Budapestben a „Sétatéri” vagy a „Margitszigeti” fűmágkeveréket. — Ezeket már 29 évre szállítja Mauthner Budapest és a Margitsziget oly bámulatra méltó és gyönyörű sétaterei részére.

Iskolai Értesítők.

(Befejező közlemény.)

VII. Kereskedelmi iskola.

Az Értesítőt dr. *Schlaunmadinger* Jenőnek rövid értékezőse nyitja meg, melyben érdekesen fejtegeti a „jogismeret” tanításának módját a felső kereskedelmi iskolákban. A jelen év az iskola fennállásának 35-ik éve volt. Az Értesítő szerint az intézet igazgatósága ez évfolyamán is „a tanuló ifjúság tanításában, szellemi és erkölcsi nevelésében, a hazafias, nemzeti irány figyelembe vételével, mindenkor szigorúan szem előtt tartotta a gyakorlati üzleti élet igényeit; azért reméli, hogy az intézetből kilépő ifjak úgy általános és szakszerű műveltség, mint szorgalom és munkaképesség szempontjából meg fognak felelni messzebbre menő kívánalmaknak is, mint a mennyit velők és az intézettel szemben támasztani lehet.” Hát ezt mi is szeretnők remélni s kívánjuk is, bár úgy lenne, a hogy azt az intézet igazgatója óhajta. De reményeink biztonságában kissé megingat az a sajnálatos körülmény, hogy az Értesítő a vallás-erkölcsi nevelésnek a legelemibb s legszükségesebb mozzanatairól is „a tanuló hallgat, mintha ez irányban az egész év alatt mi sem történt volna. Pedig hogy épen e tekintetben az intézet növendékeivel volna tenni való, eléggé bizonyítják az ifjak egy részének nem épen kifogástalan sőt nem egyszer határozottan megrovást érdemlő viseletéről szerzett szomorú tapasztalataink.

Az intézet igazgató-bizottságában és tanári karában változások történtek, a mennyiben *Gondos* Zsigmondnak, a 17 éven át buzgó gondnoknak és pénztárnoknak helyét *Hübner* Károly takarékpénztári igazgató foglalta el, a tanári karban pedig *Szabady* József dr. közigazgatási tanácskére *Kerekes* Lajos dr. városi árvászéki ülnök és *Korniss* Zoltán dr. megyei aljegyző hivatott meg. A tanári kar jelenleg 8 tagból áll, a kiknek irodalmi működéséről nem számol be az Értesítő. Az intézet az ifjúság hazafias érzésének emelése végett alkalmas napokon iskolai ünnepélyeket rendezett; november 19-én felséges asszonyunk, az orgyilkos keze által meghalt Erzsébet királynét gyászolta meg. Október 6-án kegyelettel emlékezett meg a haza vértanúiról; december 1-én *Vörösmarty* Mihályról; március hó 15-én a „szabadság napjáról” és április hó 11-én az 1848-iki törvények szentesítéséről. Mindezen ünnepélyeken, kivéve a március 15-dikét, az alkalmi ünnepi beszédet az igazgató mondotta. — Tandíjmentességben 30 tanuló részesült, a kiknek 1540 korona engedtetett el. Ösztöndíjakban 230 koronát osztottak szét. Az intézetet segélyezték: a vallás- és közoktatásügyi miniszter 10000, a város közönsége 3600, a fejérmegyei takarékpénztár 200 és a székesfehérvári takarékpénztár 100 koronával. Az ifjúság évközben megtekintette a város és környék gyárait, a husvétli szünidő alatt pedig Fiume, Triest és Velencébe rendezett 3 napra terjedő tanulmányi kirándulást.

Érettségi vizsgálatot tett 24 tanuló, a kik közül 3 jelesen, 4 jól, 11 egyszerűen felelt meg, 3 tanulót a szeptemberben tartandó javító vizsgálatra utasítottak, 3 tanulót pedig egy évre vettek vissza.

A segítő egyesület, mely az ifjakat könyvekkel, pénzzel és gyógyszerekkel segítette, 3315 k. 70 f. vagyon fölött rendelkezik. — Az ifjúsági könyvtár 57, a tanári 118 kötettel szaporodott; ez utóbbinál a szaporodás nincs névleg kimutatható. Az ifjúsági könyvek között sok szépet találunk. A „Kisfaludy-Önképzőkör” (tagjainak számát nem tudjuk) fennállásának 25-ik évében az igazgató vezetése mellett szépen működött; szavazatokon kívül nagyon gyakran fölolvással és beszédtek tartásával is foglalkozott.

A nők számára berendezett kereskedelmi szaktanfolyamot 18 nő hallgatta, a kik közül 16 eredménnyel tett képesítő vizsgálatot. — A felső kereskedelmi iskola 3 osztályába 102 tanuló iratkozott. Róm. kath. volt 44; zsidó ugyanennyi; ev. ref. 5; ág. ev. 2; gör. kel. 1. Ezek közül megfelelt 71, bukott 23. — A keresk. tanoncskola 3 osztályát 63-an látogatták, a kiktől statisztikát nem ad az Értesítő.

Anyakönyvi statisztika

1903. évi augusztus hó 1-től augusztus hó 7-ig.

I. Születés.

Született: 13 fiú, 11 leány. Ezekből törvényes fiú 13, leány 11; törvénytelen fiú: 0, leány: 0; halva született 0 törvényes fiú, 0 leány; 0 törvénytelen fiú, 0 leány — Összesen: 24.

II. Halálozás.

Elhalt: 6 fiú, 9 nő. Ezekből 5 éven aluli törvényes fiú: 2, leány: 4; törvénytelen fiú: 0, leány: 0; 5 éven feletti fiú: 4, nő: 5. — Összesen: 15.

E szerint a születés a halálozást 9-el mulja felül.

Elhaltak: Göbel János-György, isk. igazgató, 67 éves, r. k., Palotai-u. 13. szám. — Hegedűs Sándorné, Horváth Lidia, 42 éves, ev. ref., Szt.-György kórház. — Branizsa Margit, tanítónő, 19 éves, r. k., Sz.-György kórház. — Hoffmann József, 8 hónapos, r. k., Mann-féle téglatelep. — Varga István, 21 napos, ev. ref., Olaj-utca, 44. sz. — Palkovics Imréné, Stollár Ágnes, 53 éves, r. k., Apáca-utca, 34. szám. — Gangler Ilona, 4 hónapos, r. k., Budai-ut, 27. szám. — Szili Ferenc, szabász, 29 éves, r. k., Palotai-utca, 19. szám. — Kriepisi Szabó Katalin, 21 hónapos, r. k., Sarló-u. 7. szám. — Savanyu (Szauer) Ferenc, mázoló segéd, 26 éves, r. k., Szt.-György kórház. — Rozner Sarolta, 13 hónapos, izr. Szömörce-u. 6. szám. — Nemes Anna, 20 napos, r. k., Rác-utca, 3. sz. — Nyári Károlyné, Nyári Katalin, napszámósnő, 58 éves, r. k., Szt.-György kórház. — Schosberger Izrael, biztosítási ügynök, 60 éves, izr. Vásártér 9. szám.

Kihirdetés.

Pajer András ács-segéd és Rechner Katalin, Széchenyi-utca. — Kaiser Ferenc szabó-segéd és Sturm Erzsébet Székesfehérvár. — Kassó István Széchenyi-utca és Ujhelyi Zsófia Ósi.

3915.tkv. 1903. szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

A székesfehérvári kir. tszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Tóth János végrehajthatónak Boros József végrehajtást szenvedő elleni 144 korona 84 fillér tökekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a székesfehérvári kir. törvényszék a sárbogárdi kir. járásbíróság területén lévő Káloz község és határában fekvő a kálozi 39. számú betétben A. I. 1—4. sor és 182. hrszámú 65. számú beltelki lakház és udvar és 183. hrsz. beltelki kert és 184. 185. hrszám beltelki rét és kertből álló urb. belteleknek Boros Józsefet illetett fele időközben Boros István és Juliánna nevére ártit fele részére 720 koronában és a kálozi 268 számú betétben A. I. 2. sorsz. 962/2. hrszám időközben Boros István nevére ártit szőlőkbeni szőlőre 392 koronában és a kálozi 862. sz. betétben A. 3—5. sor és 2230/1. 2763/1. hrsz. szántók és az 5 sorsz. és 6/2136 od rész legelő illetőségéből álló telki birtokra 525 koronában és a kálozi 682. sz. betétben A. II 1—2. sorsz. 1309/2 2853/4. hrsz. szántó és szőlőből álló telki birtokra 270 koronában és a kálozi 824. sz. betétben A. I. 1 3. sorsz. 963/1. 964/1. 965/1. hrszámú kertek és szőlőkbeni álló és Boros István nevére irt megváltott szőlőbirtokra 210 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1903. évi augusztus 22-ik napjának délelőtti 9 óra-kor Káloz község-házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át készpénzben, vagy az 1881. LX. te. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. te.

170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni. Székesfehérvárott, 1903. évi május hó 18-ik napján.

A kir. tszék tkvi hatósága.

Csapó,
kir. tszékí bíró.

RODE I.
női- és férfi-kalap üzlete
Székesfehérvárott
(barátok épületében.)

Panama kalapok (puha) . 1.20 1.50 1.80
Lónyai " " " . 1.20 1.50 1.80
Tökio fekete (kemény) . 1.80 2.— 3.—
Fiu és férfi szalma kalapok 50 krtól feljebb.
Fiu és férfi sport sapkák 20 krtól " "
Férfi sport szürke vaston czipó . 1.20
Férfi és női bór (Classe) keztyű párja —.65

Nyers selyem turista és siffon ingekben állandó raktár.

Legjobb gyártmány gallér, kézelő és férfi harisnyákból.

Nyakkendőkből gyári raktár és az árak 15 krtól feljebb.

Legujabb párisi és bécsi modell női kalapokban állandó nagy választék.

Tisztelettel
LASITS ERZSI.
(Barátok épületében.)

A nagyérdemű közönség szives figyelmébe!

Alkalmi vételek és a legolcsóbb bevásárlási források kikutatásával abba a kellemes helyzetbe jutottam, hogy a legjutányosabb árak mellett képes vagyok a nagyérdemű közönséget az alant jelzett árukkal kiszolgálni.

Mindenemű gazdasági gépeket a legtökéletesebb kivitelben gyári áron becsajthatok áruba, vagy régiéket csekély utánfizetéssel becserelek. Elismerő levelekkel bizonyíthatom építkezési anyagaimnak úgy kitűnő minőségét, mint rendkívüli olcsóságát. — Kapható raktáromon mindennemű kovács- és lakatos szerszám, vaseszköz, új szálvas minden méret és minőségben 9 krtól felfelé, szekértengely már 20 krtól, építkezési mész igen szapor, házhoz szállítva 1 frt. 20 krtól, legszébb kivitelű, géppel préselt cementlap, cement árak, legjobbnak elismert hornyólt tető-cserépszindely.

Egyedüli raktár ciszorendű Dr. Heildberger-féle aszfaltpapirokban.

A nagyérdemű közönség szives partfogását kéri

GROSZ BERNÁT,
Rác-utca 8. sz.

Pontos kiszolgálás!

Nyomatott az Egyházmegyei könyvnyomdában, Székesfehérvárott